

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10CoCsp/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117230004
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Frimmelová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1117230004.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: V. D. Š., T. XX.XX.XXXX, H. N. R. X, H., o zaplatenie 381,56 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 4. júna 2019, č.k. 14Csp/104/2017-95, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti o trovách konania **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 179,15 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 20,64 eur od 29.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 39,97 eur od 14.09.2010 do zaplatenia, zo sumy 39,97 eur od 26.01.2016 do zaplatenia, zo sumy 39,97 eur od 26.02.2016 do zaplatenia, a spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 38,60 eur od 30.03.2016 do zaplatenia, všetko do 15-tich dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a rozhodol, že stranám nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou od žalovaného domáhal zaplatenia 381,56 eur s príslušenstvom, dôvodiac, že pohľadávku nadobudol dňa 21.06.2017 postúpením od postupcu Slovak Telekom, a.s., ktorý poskytol žalovanému na základe Zmluvy o pripojení Č..XXXXXXXXXXZXXX zo dňa 19.01.2013 telekomunikačné služby špecifikované v zmluve za podmienok stanovených v zmluve a vo všeobecných podmienkach, a to v zmysle zákona o elektronických komunikáciách, pričom hoci sa žalovaný v zmluve zaviazal za poskytnuté služby zaplatiť cenu stanovenú v zmluve a cenníku, faktúry v celovej výške 381,56 eur v lehote ich splatnosti nezaplatil. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Ústne pojednávanie nenariadil a dňa 04.06.2019 vyhlásil rozsudok, keď vykonal dokazovanie obsahom listín tvoriacich súdny spis, z ktorých zistil, že dňa 27.04.2015 uzavrel žalovaný s právnym predchodcom žalobcu Zmluvu o poskytovaní verejných služieb s Dodatkom, s viazanosťou 24 mesiacov, na základe ktorej mu právny predchodca žalobcu poskytol SIM kartu k telefónnemu číslu XXX XXXXXX. Predmetom Dodatku bola aktivácia programu služieb R. A. volania naj za aktivačný C. XX J., I. U. G. K. Z. G. za kúpnu X. XX J. s dobou viazanosti 24 mesiacov, záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytovať dohodnutú službu a žalovaný sa zaviazal riadne a včas platiť cenu za poskytovanie služieb podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o poskytovaní verejných služieb, jej Dodatkom, všeobecnými podmienkami a cenníkom pre poskytovanie služieb právneho predchodcu žalobcu, najmä riadne a včas platiť cenu za poskytovanie služieb. Konštatoval, že právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému za poskytnuté služby v rozsudku presne špecifikované faktúry na sumu 20,64 eur so splatnosťou dňa 25.11.2015, na sumu 44,97 eur so splatnosťou dňa 28.12.2012, na sumu 64,77 eur so splatnosťou dňa 25.01.2016, na sumu 44,97 eur so splatnosťou dňa 25.02.2015, na

sumu 58,40 eur so splatnosťou dňa 29.03.2016, na sumu 42,34 eur so splatnosťou dňa 25.02.2013 a faktúrou zo dňa 26.09.2016 mu vyúčtoval zmluvnú pokutu vo výške 202,41 eur, splatnú dňa 26.09.2016. Konštatoval, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2017 postúpil právny predchodca žalobcu Slovak Telekom, a.s. pohľadávky proti žalovanému na žalobcu.

3. Vec posúdil právne podľa ust. § 3 ods. 1 a 2, § 44 ods. 1 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 5, § 54, § 39 ods. 1, § 544 a § 517 ods. 2 Obč. zák. a mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 27.04.2015 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb s Dodatkom podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, ktorú posúdil za spotrebiteľskú zmluvu podľa ust. § 52 ods. 1 Obč. zák.. Ustálil, že z uvedenej zmluvy vznikla právnomu predchodcovi žalobcu povinnosť poskytnúť žalovanému dohodnuté služby a žalovaný sa zaviazal tieto služby využívať po dobu viazanosti 24 mesiacov a riadne a včas platiť cenu za ich poskytovanie. Vyhodnotil, že právny predchodca žalobcu svoje povinnosti splnil a žalovanému za poskytnuté služby vystavil vyššie uvedené faktúry, ktorými vyúčtoval 179,15 eur. Mal za preukázané, že žalovaný faktúry v lehote splatnosti neuhradil. Dospel potom k záveru, že žaloba je v časti o zaplatenie 179,15 eur dôvodná a žalovaného zaviazal na splnenie záväzku vo výške 179,15 eur v prospech žalobcu, ktorému bola táto pohľadávka platne postúpená. Žalobcovi priznal aj úrok z omeškania, pretože faktúry neboli zaplatené v lehote splatnosti.

4. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 202,41 eur, vyúčtovanej faktúrou Č.. XXXXXXXXXXXX, ktorú žalovaný nezaplatil, žalobcovi nepriznal a žalobu v tejto časti zamietol. Uviedol, že vykonaným dokazovaním, dodatkom k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 27.04.2015, mal za preukázané, že povinnosťou žalovaného podľa článku 3. bol jeho záväzok ohľadom viazanosti zmluvného vzťahu. Uviedol, že prejudiciálne posudzoval platnosť zmluvnej pokuty v zmysle ust. § 52 ods. 2 Obč. zák. a dospel k záveru, že vyššie uvedená zmluva s Dodatkom je v časti uzavretej zmluvnej pokuty neplatná podľa ust. § 53 ods. 5 Obč. zák., pretože je v rozpore s ust. § 53 ods. 2 Obč. zák., keďže žalovaný ako spotrebiteľ nemohol pred podpisom zmluvy ovplyvniť jej obsah, znenie a formuláciu zmluvnej pokuty, pričom zmluva bola uzatvorená na formulári pripravenom žalobcom. Poukázal na rozhodnutia iných súdov „o tom, že zmluvná pokuta uzavretá spol. Slovak Telekom, a.s., je neprijateľnou zmluvnou podmienkou“, a preto sa nesmie používať a jej uplatňovanie na súde vytvára protiprávny stav. Ako príklad uviedol rozhodnutia Krajského súdu Prešov č.k. 16Co 31/2012-42, 16Co 32/2012-46, a sp. zn. 3Co 26/2012 a 7Co 36/2012. Záverom uviedol, že žalobca v žalobe ani nezodôvodnil a nevyargumentoval priznanie zmluvnej pokuty v danej veci a len odkázal na faktúru. Preto žalobu v tejto časti zamietol.

5. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 C.s.p..

6. Proti tomuto rozsudku v časti zamietnutia žaloby o zaplatenie 202,41 eur s príslušenstvom podal žalobca včas odvolanie a žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a jeho žalobe aj v tejto časti vyhovieť, resp. ho zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V úvode svojho odvolania vysvetlil s poukazom na ust. § 544 ods. 1 Obč. zák. inštitút a účel zmluvnej pokuty. Uviedol, že jeho právny predchodca a žalovaný si zmluvnú pokutu dohodli pre prípad porušenia záväzku viazanosti (definovaného v bode 3. Dodatku), ktorým je okrem iného podľa písm. c) tohto odseku nezaplatenie ceny za poskytnuté služby účastníkom do 45 dní po splatnosti, na základe ktorého vznikne podniku právo na odstúpenie od zmluvy. Žalovaný bol povinný riadne a včas platiť cenu za poskytovanie služieb, avšak s platením faktúr sa dostal do omeškania, čo je zrejmé aj z uplatneného nároku, ktorého prevažnú časť predstavujú neuhradené faktúry za poskytnuté služby. Namietal, že súd prvej inštancie porušenie zmluvných povinností žalovaným vôbec nezohľadnil. Súdu prvej inštancie tiež vytkol, že odôvodnenie napadnutého rozsudku absolútne nereflektuje požiadavku ust. § 53 ods. 12 Obč. zák., podľa ktorého neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe jej uzatvorenia a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Napriek uvedenému súd prvej inštancie hodnotil zmluvnú podmienku v čisto všeobecnej rovine a nezaoberal sa nárokom na zmluvnú pokutu s ohľadom na konkrétne okolnosti, teda výškou zmluvnej pokuty vo vzťahu k výške dlžnej sumy, časovým obdobím, v ktorom bol žalovaný v omeškaní, ani závažnosťou porušenia jeho povinností. Zdôraznil, že Dohoda o zmluvnej pokute bola individuálne dojednaná práve s ohľadom na to, že žalovaný mal možnosť vybrať si mobilný telefón a k tomu poskytovanú službu zo širokej škály ponúkaných tovarov a služieb, k čomu je logicky napočítaná aj suma zmluvnej pokuty, ktorá

predstavuje paušalizovanú náhradu škody, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas dohodnutej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Poukázal na to, že škoda pozostáva z ceny telefónu a sumy za poskytnutie iných služieb za akciové ceny práve s ohľadom na dobu viazanosti. Uviedol, že zmluvnou pokutou si jeho právny predchodca zabezpečoval návratnosť poskytnutej zľavy z ceny mobilného telefónu a poskytovanej služby. V tejto súvislosti tiež zdôraznil, že základ výšky zmluvnej pokuty uvedený v zmluve resp. dodatku, ktorý v závislosti od počtu dní omeškania klesá, zohľadňuje časový aspekt, a žalovaný je v prípade neplnenia si svojich povinností povinný v podobe zmluvnej pokuty vrátiť cenové zvýhodnenie, ktoré požíval počas trvania záväzkového vzťahu. Uviedol, že žalovanému bola vyúčtovaná zmluvná pokuta v zníženej výške 202,41 eur so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti. Zmluvná pokuta je v dodatku vyjadrená regresívnym spôsobom a jej základ sa znižuje o čiastku zodpovedajúcu počtu dní uplynutých z doby viazanosti do doby prerušenia poskytovania služieb, čo je vyjadrené vo vzorci výpočtu zmluvnej pokuty v ods. 3 Dodatku, ktorý je absolútne jasný a určitý. Základ zmluvnej pokuty je uvedený v tabuľke č. 1 Dodatku ako počiatočná suma, ktorá bude klesať. Záverom poukázal na rôzne súdne rozhodnutia, ktoré podporujú jeho argumentáciu.

7. Žalovaný odvolanie nepodal a k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

8. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a že rozsudok je potrebné v napadnutej zamietajúcej časti ako i v závislej časti o trovách konania zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko nie je v odvolacom konaní preskúmateľný. Pre nedostatočnosť jeho odôvodnenia vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku na zmluvnú pokutu, nedokázal odvolací súd z napadnutého rozsudku zistiť ani len to, o akom dojednaní o zmluvnej pokute súd prvej inštancie konal a rozhodol. Jeho závery o údajnej neprijateľnosti zmluvnej podmienky (dojednanie o zmluvnej pokute) a teda jej neplatnosti podľa ust. § 53 ods. 5 Obč. zák. len s odkazom na rozhodnutia iného súdu, sú za stavu, keď súd prvej inštancie vôbec neuviedol, aké dojednanie o zmluvnej pokute vlastne posudzoval a hodnotil, nepreskúmateľné.

9. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku totiž vyplýva, že súd prvej inštancie bez toho, aby citoval samotné znenie dojednanie o zmluvnej pokute, ktoré údajne posudzoval, vyhodnotil toto bližšie nešpecifikované dojednanie za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je podľa ust. § 53 ods. 5 Obč. zák. neplatná, a to s poukazom na rozhodnutia iného súdu z roku 2012, ktoré ani nie sú súčasťou spisu. Na základe akých konkrétnych zistení z dojednanie o zmluvnej pokute k týmto záverom dospel, však už nevysvetlil. Odvolaciemu súdu sa vzhľadom na obsah žaloby, odvolania žalobcu a samotnej zmluvy s dodatkom obsahujúcim dojednanie o zmluvnej pokute javí, že sa súd prvej inštancie dostatočne neoboznámil ani s argumentáciou žalobcu v žalobe (v ktorej podrobne odôvodnil uplatnený nárok na zmluvnú pokutu a jej primeranosť vo vzťahu k zabezpečovanej povinnosti žalovaného s poukazom na vzorec jej výpočtu zohľadňujúci počet dní uplynutých z doby viazanosti do doby prerušenia poskytovania služieb), keď v rozpore s obsahom žaloby konštatoval, že žalobca vo vzťahu k nároku na zmluvnú pokutu neargumentoval, ani so samotným znením dojednanie o zmluvnej pokute, pretože argumenty žalobcu podporujúce uplatnený nárok na zmluvnú pokutu do napadnutého rozsudku vôbec neuviedol a ani vo vzťahu k zneniu dojednanie o zmluvnej pokute nevyhodnotil. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v odvolaní len zopakoval odôvodnenie svojho nároku na zmluvnú pokutu, ktoré uviedol už v žalobe, ktorým sa však súd prvej inštancie vôbec nezaoberal. Možno potom uzavrieť, že hoci súd prvej inštancie nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty s príslušenstvom zamietol, z odôvodnenia tohto rozhodnutia nie je možné v odvolacom konaní zistiť, čo vlastne hodnotil a prečo rozhodol tak, ako rozhodol.

10. Pokiaľ súd prvej inštancie rozhodol o nepriznaní nároku na zmluvnú pokutu s odkazom na rozhodnutia iného súdu v obdobných veciach, odvolací súd konštatuje, že z odôvodnenia rozsudku nie je vôbec zrejmé, z akých dôvodov v nich mali súdy vysloviť dojednanie o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ani či išlo skutočne o rovnaké zmluvné dojednanie. V tejto veci posudzované zmluvné dojednanie totiž súd prvej inštancie vôbec necitoval a rovnako neuviedol ani citáciu zmluvných dojednaní, ktoré mali byť údajne podľa rozhodnutí iného súdu neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súdom prvej inštancie označené rozsudky sa pritom ani nenachádzajú v súdnom spise a neboli ani oboznámené ako listinné dôkazy. Naviac, pokiaľ by konajúci súd dospel k záveru, že zmluvná podmienka, na základe ktorej si žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, je neprijateľná,

je jeho povinnosťou svoje rozhodnutie riadne odôvodniť spôsobom uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C.s.p., pretože len samotný odkaz na rozhodnutie v inej veci nepostačuje.

11. Odvolací súd považuje za nevyhnutné dať súdu prvej inštancie do pozornosti, že právna úprava, obsiahnutá v ust. § 220 ods. 2 C.s.p., stanovuje, že „v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.“, z čoho vyplýva nevyhnutný záver, že zákonodarca uložil súdu povinnosť svoje rozhodnutie riadne odôvodniť.

12. Súd prvej inštancie sa vyššie uvedeným postupom neriadil a jeho odôvodnenie rozsudku v časti o zamietnutí nároku žalobcu na zmluvnú pokutu nemá náležitosti riadneho odôvodnenia v zmysle ust. § 220 ods. 2 C.s.p.. Napadnutý rozsudok je preto v tejto časti nepreskúmateľný. Súd prvej inštancie síce v jeho odôvodnení uviedol, že žalobca sa domáhal okrem iného aj zaplatenia zmluvnej pokuty (na základe akého zmluvného dojednania a s akou právnou argumentáciou však už neuviedol, takže predmet sporu zostal nevyjasnený), z predloženého spisu však odvolací súd zistil, že obsah dojednania o zmluvnej pokute, uvedeného v Dodatku, ktorý žalobca priložil k žalobe ako listinný dôkaz, do odôvodnenia svojho rozsudku vôbec neuviedol a ani sa ním nezaoberal, hoci je práve na jeho vyhodnotení založený výrok rozsudku o zamietnutí žaloby v tejto časti. Odvolací súd potom dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je arbitrárne, nakoľko jeho odôvodnenie nie je pochopiteľné a ani preskúmateľné. V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že sporové strany majú právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom sporu. Úvahy súdu o skutkových, ale aj právnych záveroch musia byť riadne a zrozumiteľne odôvodnené tak, aby nevznikali pochybnosti o zákonnosti rozhodnutia najmä zo strany strán sporu, ktorým je takéto rozhodnutie určené. Nedostatok riadneho a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia je porušením práva strany sporu na spravodlivé súdne konanie, pretože sa jej tým odníma možnosť vnímať rozhodnutie ako logicky pochopiteľný celok a súčasne možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia opravných prostriedkov, a teda aj možnosť riadne konať pred súdom. Odňatie možnosti strane konať pred súdom je porušením jej procesných práv, a dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Záverom odvolací súd už len uvádza, že mu neprislúcha hodnotiť a vyvodzovať právne závery z tvrdení a dôkazov, ktoré súd prvej inštancie nevedno či vykonal, ale v napadnutom rozsudku vôbec nespomenul, nebral do úvahy, a ani nehodnotil.

13. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti ako i v závislej časti o trovách konania podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) C.s.p. v spojení s § 391 ods. 1 C.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom vykoná navrhnuté dôkazy, vyhodnotí argumentáciu žalobcu a prípadnú obranu žalovaného, a opätovne o žalobcom uplatnenom nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty rozhodne, pričom svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby boli jeho skutkové a právne závery zrozumiteľné a presvedčivé, a aby na ne strany mohli v prípadnom odvolaní reagovať, a aby bolo v odvolacom konaní preskúmateľné.

14. O náhrade trov konania (aj odvolacieho) rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 262 ods. 1 a § 396 ods. 3 C.s.p.).

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).